

Pradžia > ... > Nagrinėjimas Teisme > Civilinės Bylos > Kurios Šalies Teismas Kompetentingas? > Poland

Kurios šalies teismas kompetentingas?

Turinį pateikė

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Lenkija

1 Ar turėčiau kreiptis į bendrosios kompetencijos civilinių bylų teismą, ar į specializuotą teismą (pavyzdžiui, darbo teismą?)

Lenkijoje civilines bylas nagrinėja bendrosios kompetencijos teismai (lenk. sądy powszechne) ir Aukščiausiasis Teismas (lenk. Sąd Najwyższy) (žr. „[Nacionalinės teisingumo sistemos - Lenkija](#)“), išskyrus atvejus, kai bylos priklauso specializuotų teismų kompetencijai.

Nuostatos dėl teismų jurisdikcijos įtvirtintos Civilinio proceso kodekse (CPK, lenk. Kodeks Postępowania Cywilnego), 16-18 ir 27-46 straipsniuose.

Apylinkių teismuose (lenk. sądy rejonowe) civilines bylas nagrinėja šie skyriai:

- Civilinių bylų skyrius;
- Šeimos ir nepilnamečių bylų skyrius (šeimos bylų teismai, lenk. sądy rodzinne) – nagrinėja šeimos bylas ir bylas dėl globos; bylas dėl nepilnamečių tvirkimo ir dėl jų padarytų nusikalstamų veikų; bylas dėl nuo alkoholio, narkotikų ar psichotropinių medžiagų priklausomų asmenų gydymo; taip pat bylas, kurios pagal kitus teisės aktus priklauso globos bylas nagrinėjančio teismo kompetencijai;
- Darbo ir socialinės apsaugos skyrius (darbo bylų teismai, lenk. sądy pracy) – nagrinėja darbo teisės ir socialinės apsaugos bylas;
- Komercinių bylų skyrius (komercinių bylų teismai, lenk. sądy gospodarcze) nagrinėja komercinės ir civilinės teisės bylas tarp verslo subjektų dėl jų verslo veiklos; bylas dėl įmonių ar partnerystės santykių; bylas bendrovių valdybų narių atžvilgiu; bylas dėl reikalavimų, kylančių iš valdybų narių klaidingų deklaracijų, pateiktų nacionaliniam teismų registru; bylas prieš verslo subjektus, kuriose prašoma teismo sprendimu nurodyti, kad jie nutrauktų žalą aplinkai arba atlygintų dėl žalos aplinkai kilusius nuostolius, taip pat uždrausti arba apriboti veiklą, keliančią grėsmę aplinkai; bylas dėl statybos darbų sutarčių ir sutarčių, glaudžiai susijusių su statybos darbų vykdymo procesu; bylas dėl išperkamosios nuomos sutarčių; bylas prieš asmenis, subsidiariai arba solidariai atsakingus už verslo subjekto skolą pagal įstatymą arba teisinį dokumentą; valstybės nuosavybei priklausančių įmonių organų tarpusavio bylas; valstybės nuosavybei priklausančios įmonės arba jos valdymo organų ir jos steigimo ar priežiūros organo bylas; bankroto ir restruktūrizavimo bylas; bylas dėl vykdytinumo įrašo įtraukimo į vykdomąjį dokumentą, kuris yra galutinis arba nedelsiant vykdytinas komercinių bylų teismo sprendimas arba tame teisme sudarytas susitarimas; bylas dėl vykdytinumo sąlygos atšaukimo vykdomajame dokumente, kuris yra galutinis arba nedelsiant vykdytinas komercinių bylų teismo sprendimas arba tame teisme sudarytas susitarimas; bankroto bylas;
- Žemės registro skyrius tvarko žemės registrus ir nagrinėja kitas su žemės registrų procesais susijusias bylas;

apygardų teismai (lenk. sądy okręgowie) Lenkijoje turi atitinkamus skyrius, išskyrus žemės registro skyrius ir šeimos ir nepilnamečių bylų skyrius. Lenkijos apygardų teismai turi civilinių šeimos bylų skyrius, kompetentingus nagrinėti visų pirma bylas dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium ir jo panaikinimo, santuokos pripažinimo negaliojančia, santuokos buvimo ar nebuvimo fakto nustatymo ar užsienio teismų sprendimų paskelbimo vykdytinais šeimos bylose.

Varšuvos apygardos teismas turi tokį papildomą skyrių:

Konkurencijos ir vartotojų apsaugos teismas (lenk. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów), kurio veiklos sričiai priklauso nagrinėti bylas, susijusias su monopolinės praktikos prevencija ir energetikos reglamentavimo atvejais;

Be to, Gdanskio, Katovicų, Liublino, Poznanės ir Varšuvos apygardos teismai turi intelektinės nuosavybės skyrius, kurie nagrinėja bylas dėl intelektinės nuosavybės apsaugos (be kita ko, Varšuvos apygardos teisme nagrinėjamos bylos dėl ES prekių ženklų ir Bendrijos dizaino apsaugos, bylos dėl teisės pažeidimo, grėsmės, pramoninio dizaino ir prekių ženklų pažeidimo nebuvimo, bylas dėl Bendrijos dizaino negaliojimo, bylas dėl prekių ženklų galiojimo pabaigos ir pripažinimo negaliojančiais ir bylas dėl prekių ženklų pažeidimo pasekmių).

2010 m. sausio 1 d. Liublino apylinkės teismas (šiuo metu Liublino Vakarų (lenk. Lublin-Zachód) apylinkės teismas) taip pat buvo paskirtas kompetentingu nagrinėti bylas, priklausančias kitų apylinkių teismų jurisdikcijai, kai vykdoma elektroninė mokėjimo įsakymo procedūra.

2 Kai byla teisinga bendrosios kompetencijos civilinių bylų teismams (t. y. tokias bylas nagrinėti kompetentingiems teismams), kaip žinoti, į kurią teismą kreiptis?

Paprastai jurisdikciją nagrinėti civilines bylas pirmąja instancija turi apylinkių teismai. Apylinkių teismai (lenk. sądy rejonowe) turi jurisdikciją nagrinėti visas bylas, išskyrus tas, kurios teisės aktais (Civilinio proceso kodekso 16 ir 507 straipsniais) yra priskirtos apygardų teismams.

Apygardų teismai (lenk. sądy okręgowe) turi jurisdikciją pirmąja instancija nagrinėti Civilinio proceso kodekso 17 straipsnyje išvardytas bylas, t. y.:

1. bylas dėl neturtinių teisių ir turtinių reikalavimų, reiškiamų kartu su tomis teisėmis, išskyrus bylas, kuriose nustatoma arba ginčijama vaiko kilmė, bylas dėl vaiko kilmės iš tėvo pripažinimo panaikinimo ir dėl įvaikinimo panaikinimo;
2. ieškinius pagal Spaudos įstatymą;
3. bylas dėl turtinių teisių, kurių ginčo dalyko vertė viršija šimtą tūkstančių zlotų, išskyrus bylas dėl išlaikymo, bylas dėl teisės naudotis turtu pažeidimo, bylas dėl sutuoktinių turto atskyrimo nustatymo, taip pat bylas, nagrinėjamas vykdamas elektroninę mokėjimo įsakymo procedūrą;
4. bylas dėl teismo sprendimo paskelbimo vietoje rezoliucijos siekiant padalyti kooperatyvą;
5. bylas dėl juridinių subjektų ar organizacinių padalinių, kurie nėra juridiniai asmenys, tačiau jiems įstatymais suteiktas juridinio asmens statusas, valdymo organų sprendimų panaikinimo, paskelbimo negaliojančiais arba jų nebuvimo nustatymo;
6. bylas dėl žalos, padarytos paskelbiant neteisėtą galutinį teismo sprendimą, atlyginimo;
7. ieškinius dėl teisių, suteiktų pagal asmens duomenų apsaugos taisykles, pažeidimo.

Be to, apygardos teismų jurisdikcijai, pavyzdžiui, priklauso:

1. bylos dėl nedarbingumo;
2. bylos dėl ginčų dėl valstybinių įmonių veiklos vykdymo: tarp įmonės valdybos ir įmonės direktoriaus, tarp įmonės valdymo organų ir jos steigimo organų, tarp įmonės valdymo organų ir jos priežiūrą vykdančio organo;
3. bylos dėl užsienio teismų sprendimų pripažinimo ir jų paskelbimo vykdytiniais (Civilinio proceso kodekso 1148 straipsnio 1 dalis ir 1151 straipsnio 1 dalis). Bylose dėl turtinių teisių ieškovas privalo ieškinyje nurodyti ginčo dalyko vertę, jeigu ginčo dalykas nėra konkreti pinigų suma;
4. intelektinės nuosavybės bylos, t. y. bylos, susijusios su autorių ir gretutinių teisių apsauga, pramoninės nuosavybės teisių ir kitų teisių, susijusių su nematerialiuoju turtu, apsauga, taip pat bylos, susijusios su nesąžiningos konkurencijos prevencija ir kova su ja, asmeninių teisių apsauga, kiek tai susiję su asmens teisės naudojimu įmonės, prekių ar paslaugų individualizavimo, reklamos ar skatinimo tikslais, ir asmeninių teisių, susijusių su moksline veikla ar išradimais, apsauga (BPK 479 straipsnio 90 dalies 1 punktą ir 479 straipsnio 89 dalies 1 ir 2 punktai). Pagal CPK 479 straipsnio 90 dalies 2 punktą Varšuvos apygardos teismo išimtinėi jurisdikcijai priklauso intelektinės nuosavybės bylos, susijusios su kompiuterine programine įranga, išradimais, naudingaisiais modeliais, integrinių grandynų topografijomis, augalų veislėmis ir verslo konfidencialumu techniniais klausimais.

Bylose dėl turtinių teisių ieškovas privalo ieškinyje nurodyti ginčo dalyko vertę, jeigu ginčo dalykas nėra konkreti pinigų suma.

Bylose dėl piniginių reikalavimų, net jeigu jie iškeliami kaip kito reikalavimo alternatyva, nurodyta pinigų suma reiškia ginčo dalyko vertę.

Kitose bylose dėl turto ieškovas privalo nurodyti ginčo dalyko vertę, ieškinyje išreikšdamas ją pinigų suma, kaip nurodyta Civilinio proceso kodekso 20–24 straipsniuose.

2.1 Ar bendrosios kompetencijos civilinių bylų teismai skirstomi į žemesnės ir aukštesnės instancijos teismus (pavyzdžiui, apylinkės teismai priskiriami prie žemesnės, o apygardos teismai – prie aukštesnės instancijos teismų) ir jeigu taip, kuris iš jų kompetentingas nagrinėti mano bylą?

Žr. 2 punktą.

2.2 Teritorinis teisingumas (byla teisinga miesto A ar miesto B teismui?)

Lenkijos Civilinio proceso kodekse skiriama šių rūšių teismo jurisdikcija: bendroji (27–30 straipsniai), alternatyvioji (31–37 straipsniai) ir išimtinė (38–42). Papildomi su teritorine jurisdikcija susiję klausimai reglamentuojami specialiomis nuostatomis (Civilinio proceso kodekso 43–46 straipsniai).

Teritorinė jurisdikcija išsamiai aprašyta 2.2.1–2.2.3 dalyse.

2.2.1 Bendroji teritorinio teisingumo taisyklė

Bendroji teritorinė jurisdikcija

Ieškiniai turi būti teikiami pirmosios instancijos teismui, kurio teritorinei jurisdikcijai priklauso atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta (Civilinio proceso kodekso 27 straipsnis).

Pagal Civilinio kodekso 25 straipsnį fizinio asmens nuolatinė gyvenamoji vieta yra gyvenvietė arba miestas, kur asmuo būna, ketindamas ten nuolat pasilikti. Jeigu atsakovas Lenkijoje negyvena, bendroji jurisdikcija nustatoma pagal jo buvimo vietą, o jeigu ta vieta nežinoma arba yra ne Lenkijoje, ieškiniai turi būti teikiami pagal paskutinę nuolatinę atsakovo gyvenamąją vietą Lenkijoje.

Ieškiniai valstybės išdo atžvilgiu turi būti teikiami teismui, kurio jurisdikcijai priklauso organizacinio padalinio, su kuriuo susijęs ginčas, registruotoji būstinė. Jeigu valstybės išdui atstovauja Lenkijos Respublikos generalinė prokuratūra (lenk. Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej), ieškiniai turi būti teikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso Generalinės prokuratūros padalinio, atsakingo už organizacinį padalinį, su kuriuo susijęs ginčas, registruotoji būstinė.

Ieškiniai kitų juridinių asmenų ir kitų subjektų, kurie nėra fiziniai asmenys, atžvilgiu turi būti teikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso jų registruotoji būstinė (Civilinio proceso kodekso 30 straipsnis).

2.2.2 Bendrosios taisyklės išimtys

Žr. 2.2.2.1 dalį.

2.2.2.1 Kada galiu pasirinkti, į kurį teismą kreiptis: į atsakovo gyvenamosios vietos teismą (pagal bendrąją taisyklę nustatytą teismą) ar kitą teismą?

Alternatyvioji teritorinė jurisdikcija leidžia ieškovui tam tikrais atvejais pasirinkti teismą. Tada ieškovas gali pateikti ieškinį bendrosios kompetencijos teisme arba kitame Civilinio proceso kodekso 32–37 [2] straipsniuose nurodytame teisme.

Alternatyvioji teritorinė jurisdikcija numatyta šiais atvejais:

- kai teikiami reikalavimai dėl išlaikymo ir dėl vaiko kilmės nustatymo ir su jais susiję reikalavimai – ieškiniai gali būti pateikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso reikalavimo teisę turinčios šalies nuolatinė

gyvenamoji vieta;

- kai teikiamas turtinis reikalavimas verslo subjektui – ieškiniai gali būti pateikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso to subjekto būstinė arba padalinys, jeigu reikalavimas yra susijęs su tos būstinės arba padalinio veikla;
- ieškiniai dėl sutarties sudarymo, jos turinio nustatymo, sutarties pakeitimo ir sutarties buvimo fakto nustatymo, sutarties vykdymo, nutraukimo ar pripažinimo negaliojančia, taip pat dėl žalos atlyginimo už sutarties nevykdymą arba netinkamą vykdymą gali būti pateikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso sutarties vykdymo vieta; sutarties vykdymo vieta laikoma tam tikros rūšies sutarčiai būdinga vykdymo vieta, visų pirma: 1) kai parduodamas kilnojamasis turtas – vieta, į kurią pagal sutartį prekės buvo arba turėjo būti pristatytos; 2) kai teikiamos paslaugos – vieta, kurioje pagal sutartį turėjo būti suteiktos paslaugos; jeigu kyla abejonių, sutarties vykdymo vieta turėtų būti patvirtinta dokumentu;
- kai reiškiamas deliktinis reikalavimas – ieškiniai gali būti teikiami teisme, kurio teritorinėje jurisdikcijoje įvyko žalą sukėles įvykis;
- ieškinyje dėl visuomenės informavimo priemonėmis pažeistų asmeninių teisių apsaugos gali būti pareikštas teisme, turinčiame jurisdikciją pagal ieškovo gyvenamąją vietą arba registruotą buveinę;
- kai siekiama, kad būtų sumokėta už bylos tvarkymą mokėtina suma, – ieškiniai gali būti teikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso vieta, kurioje teisinis atstovas tvarkė bylą;
- kai teikiamas reikalavimas dėl nekilnojamojo turto nuomos (lenk. najem arba dzierżawa) – ieškiniai gali būti teikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso nekilnojamojo turto buvimo vieta;
- kai reikalavimas teikiamas šaliai, turinčiai įsipareigojimą pagal paprastąjį vekselį arba čekį – ieškiniai gali būti teikiami teisme, kurio jurisdikcijai priklauso mokėjimo vieta. Kelioms šalims, turinčioms įsipareigojimų pagal paprastąjį vekselį arba čekį, gali būti teikiamas ieškinyje teisme, kurio jurisdikcijai priklauso mokėjimo vieta, arba asmens, akceptavusio arba išdavusio paprastąjį vekselį ar čekį, bendrosios kompetencijos teisme;
- ieškinyje dėl iš bankininkystės operacijos kylančio reikalavimo bankui, kitam organizaciniam vienetui, įgaliotam vykdyti banko veiklą, arba jo teisių perėmėjams gali būti pareikštas teisme, turinčiame jurisdikciją pagal ieškovo nuolatinę gyvenamąją vietą arba registruotąją būstinę. Ši nuostata taip pat taikoma ieškiniams prieš hipoteką teikiančią banką arba jo teisių perėmėją dėl reikalavimo, kylančio iš hipoteką teikiančio banko veiklos;
- kai teikiami reikalavimai, susiję su darbo teise – ieškiniai gali būti teikiami teisme, kurio teritorinėje jurisdikcijoje yra, buvo arba turėjo būti atliekamas darbas, arba teisme, kurio teritorinėje jurisdikcijoje yra su darbo santykiais susijusi įstaiga (Civilinio proceso kodekso 461 straipsnio 1 dalis).

2.2.2.2 Kada turiu kreiptis ne į atsakovo gyvenamosios vietos teismą (pagal bendrąją taisyklę nustatytą teismą), o į kitą teismą?

Teismo išimtinė jurisdikcija reiškia, kad bylą gali nagrinėti tik kodekse nurodytas teismas. Išimtinė jurisdikcija numatyta šiais atvejais:

- bylose dėl nuosavybės ar kitų daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą, taip pat bylose, susijusiose su nekilnojamojo turto valdymu; ir dėl reikalavimų pagal Civilinio kodekso 231, 224–228 ir 230 straipsnius, kiek jie susiję su nekilnojamoju turtu: ieškiniai gali būti pareikšiami tik teisme, turinčiame jurisdikciją nekilnojamojo turto buvimo vietos atžvilgiu; jeigu ginčo dalykas yra žemės servitutas, jurisdikcija nustatoma pagal suvaržyto turto buvimo vietą; minėtoji jurisdikcija apima asmeninius reikalavimus, susijusius su daiktinėmis (lot. *in rem*) teisėmis ir teisėmis, kurias siekiama įgyvendinti kartu su tais reikalavimais prieš tą patį atsakovą; jei abi šalys to prašo, kompetentingas teismas gali perduoti bylą kitam lygiaverčiam teismui, jei tai pateisinama, nes bylą bus galima išspręsti greičiau;
- kai byla susijusi su paveldėjimu, privaloma paveldėjimo dalimi, testamentu paliktu turtu, nurodymais ar kitomis testamentinės valios sąlygomis – ieškiniai teikiami tik teisme, kurio jurisdikcijai priklauso testatoriaus paskutinė nuolatinė gyvenamoji vieta, o jeigu testatoriaus nuolatinės gyvenamosios vietos Lenkijoje neįmanoma nustatyti – teisme, kurio jurisdikcijai priklauso palikimo arba jo dalies buvimo vieta;
- kai byla susijusi su naryste kooperatyve, bendrijoje, įmonėje ar asociacijoje – ieškiniai gali būti teikiami tik teisme, kurio jurisdikcijai priklauso registruotoji būstinė;
- kai byla susijusi su santuokiniais ryšiais – ieškiniai gali būti teikiami tik teisme, kurio teritorinėje jurisdikcijoje buvo paskutinė sutuoktinių gyvenamoji vieta, jei bent vieno iš jų nuolatinė gyvenamoji vieta vis dar yra toje jurisdikcijoje. Jeigu tokio pagrindo nėra, išimtinę jurisdikciją turi teismas, kurio jurisdikcijai priklauso atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, o jeigu nėra ir to pagrindo, tai išimtinę jurisdikciją turi teismas, kurio jurisdikcijai priklauso ieškovo nuolatinė gyvenamoji vieta;
- kai byla susijusi su tėvų ir vaikų santykiais, taip pat įvaikintojo ir įvaikio santykiais – ieškiniai gali būti

teikiami tik teisme, kurio jurisdikcijai priklauso ieškovo nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu nėra pagrindų pateikti ieškinį pagal nuostatas dėl bendrosios jurisdikcijos.

2.2.2.3 Ar šalys gali pasirinkti teismą, kuris paprastai nebūtų kompetentingas nagrinėti bylą?

Specialioji jurisdikcija reiškia, kad teismo jurisdikcija gali būti skirtingai apibrėžiama specialiuose teisės aktuose nurodytais atvejais:

- ieškovui suteikta teisė pasirinkti teismą;
- jeigu jurisdikciją pagrįstai turi keli teismai arba jeigu ieškinys pateikiamas kelioms šalims, kurių atžvilgiu pagal teisės nuostatas dėl bendrosios jurisdikcijos yra kompetentingi įvairūs teismai. Ta pati nuostata taikytina, jeigu nekilnojamasis turtas, kurio buvimo vieta yra pagrindas teismo jurisdikcijai nustatyti, yra kelių teismų jurisdikcijų teritorijose.
- Teisė pasirinkti teismą suteikta abiem šalims – pagal susitarimą arba abiem šalims prašant;
- šalys gali raštu susitarti jau esamą ginčą arba ateityje galinčius kilti ginčus dėl konkrečių teisinių santykių spręsti pirmosios instancijos teisme, kuris pagal teisės aktus neturi teritorinės jurisdikcijos. Tada tas teismas turi išimtinę jurisdikciją, jeigu šalys nesusitarė kitaip ir jeigu ieškovas nepateikė ieškinio pagal elektroninę mokėjimo įsakymo procedūrą (lenk. elektroniczne postępowanie upominawcze, EPU). Šalys taip pat gali rašytiniu susitarimu apriboti ieškovo teisę pasirinkti iš kelių teismų, kompetentingų spręsti tokius ginčus;
- tačiau šalys negali pakeisti išimtinės jurisdikcijos;
- susitarimai dėl teismo jurisdikcijos turi būti sudaryti rašytine forma, jie gali būti materialinės teisės susitarimo dalis (jurisdikcijos nuostata) arba gali būti sudaryti kaip atskiras susitarimas;
- darbo teisės ir socialinės apsaugos bylose kompetentingas teismas abiem šalims prašant gali perduoti bylą nagrinėti kitam, lygiaverčiam teismui, nagrinėjančiam darbo teisės ir socialinės apsaugos bylas, jeigu tai yra pateisinama, nes bylą bus galima išnagrinėti greičiau;
- kompetentingą teismą skiria aukštesnysis teismas arba Aukščiausiasis Teismas;
- jeigu kompetentingas teismas dėl kokios nors kliūties negali nagrinėti bylos arba atlikti kito veiksmo, atitinkamas aukštesnysis teismas skiria kitą teismą. Tokio paskyrimo priežastis gali būti tik kliūtis, neleidžianti nagrinėti bylos, pvz., teisėjo nušalinimas arba force majeure;
- Aukščiausiasis Teismas gali perduoti bylą kitam teismui, kuris yra lygiavertis prašančiajam teismui, jei to reikia dėl teisingumo interesų, visų pirma dėl būtinybės užtikrinti, kad teismas visuomenės požiūriu būtų laikomas nešališka institucija. Perduoti bylą gali prašyti kompetentingas teismas.
- Jeigu valstybės išdas yra bylos šalis, o valstybės organizacinis vienetas, dėl kurio veiklos kyla reikalavimas, yra: 1) teismas, kompetentingas nagrinėti bylą, tada tas teismas savo iniciatyva turi pateikti bylos medžiagą aukštesniajam teismui, o šis turi perduoti bylą kitam teismui, kuris yra lygiavertis perduoti bylą prašiusiam teismui; 2) aukštesnio lygmens teismas negu teismas, kompetentingas nagrinėti bylą, tada teismas, kompetentingas nagrinėti bylą, privalo savo iniciatyva pateikti bylos medžiagą aukštesniajam teismui, o šis turi perduoti bylą kitam teismui, kuris yra lygiavertis perduoti bylą prašiusiam teismui ir yra už bylą perduodančio teismo jurisdikcijos ribų;
- Aukščiausiasis Teismas privalo paskirti teismą, kuriame turi būti pateikiamas ieškinys, jeigu teritorinės jurisdikcijos negalima nustatyti pagal kodeksą, remiantis bylos aplinkybėmis (Civilinio proceso kodekso 45 straipsnis).

3 Kai byla teisinga specializuotiems teismams, kaip sužinoti, į kurį teismą reikėtų kreiptis?

Specializuoti teismai yra administraciniai teismai (lenk. sądy administracyjne) ir karo teismai (lenk. sądy wojskowe).

Karo teismų veikla reglamentuojama 1997 m. rugpjūčio 21 d. Karo teismų veiklos organizavimo įstatymu (lenk. Prawo o ustroju sądów wojskowych). Paprastai šie teismai nagrinėja baudžiamąsias bylas Lenkijos karinėse pajėgose. Kitos bylos jų jurisdikcijai gali būti perduodamos tik įstatymu.

Administracinių teismų veikla reglamentuojama 2002 m. liepos 25 d. Administracinių teismų veiklos organizavimo įstatymu (lenk. Prawo o ustroju sądów administracyjnych). Administraciniai teismai vykdo teisingumą stebėdami viešojo administravimo institucijų veiklą ir sprendami vietos valdžios institucijų ir vyriausybinių administracinių institucijų ginčus dėl kompetencijos ir ginčus dėl jurisdikcijos. Negalima atmesti

galimybės, kad išimtiniais atvejais administracinis teismas, vykdydamas savo priežiūros pareigas viešojo administravimo institucijų veiklos atžvilgiu, gali priimti sprendimą civilinėje byloje.

■ Paskutinis naujinimas: 04/02/2026

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.